

Det er kommet til Undertegnedes Rundskab, at det høje Ministerium har udbedt sig det filosofiske Fakultets Betænkning med Hensyn til en paatænkt Reform af det højere Stolevæsen. Da jeg dels i en lang Række af Aar har arbejdet som Stolemand, dels nu ifølge det mig betroede Hverv virker til Uddannelse af Lærere ved de lærde Skoler, haaber jeg, at det ikke vil anses for paatrængende, naar jeg, uden at være Medlem af Fakultetet, tillader mig at fremsætte nogle Bemærkninger om den angivne Genstand.

Som Hovedpunktet ved den paatænkte nye Ordning af Skolens Arbejde maa man sikkert betragte Indførelsen af en tredje, en „moderne-humanistisk“ Retning ved Siden af de to allerede bestaaende; Undervisningen skulde her væsentligt baseres paa de moderne Litteraturer. Jeg anser det for sandsynligt, at der ad denne Vej kan opnaas en god og solid Uddannelse lige saa vel som ad de to andre, men rigtignok sijn naar man gaar et Skridt videre, end det er paatænkt. Jeg kan nemlig ikke se, hvorledes man med det store Timeantal, der er tiltænkt Latinundervisningen inden for den nye Retning, kan faa den tilstrækkelige Tid til de moderne Sprog; jeg er bange for, at det Udbytte, Undervisningen i disse vil give, paa den Maade bliver alt for ringe. Jeg vilde finde det meget tilraadeligt, enten slet ikke at have Latin som Fag her, saa lidt som i den matematisk-naturvidenskabelige Retning, eller højst indrømme det to ugentlige Timer, der mest kunde bruges til ektemporale Oversættelser af lettere Tekster, haade antike og (maaske mest) middelalderlige eller moderne.

Paa den Maade vilde naturligvis den forestaaende Indførelse af latinisk Stil som Fag ved Afgangsprøven falde bort. Paa den anden Side er det sikkert, at den Prøve, der nu finder Sted i dette Fag ved Udgangen af fjerde Klasse, for mange Disciples Vedkommende har vist sig uheldig og helst maatte ombyttes med en anden. Men jeg tror, at dette kan lade sig gøre, uden at man derfor behøver at lægge Prøven to Aar senere. For en Del Aar siden blev der af flere Lærere ved de private Latinskoler stillet et Forslag om, i Stedet for den skriftlige latiniske Prøve at indføre en mundtlig Prøve i et i Aarets Løb gennemgaaet Pensum af en latinisk Stiløvelsebog. En saadan Prøve vilde ikke, som den nuværende skriftlige Oversættelse af en ikke før set Tekst, kræve en Modenhed, som de færreste Disciple kunne have i den Alder. Den vilde ganske vist medføre en Forøgelse af Repitationsarbejdet henimod Eksamen; men paa den anden Side tror jeg, at man uden mindste Skade kunde opgave Læsningen af latinisk Poesi i tredje og fjerde Klasse. Det Udbytte, Disciplene have deraf i æstetisk Henseende, er næppe stort, og den Sikkerhed i Tilværelsen af den regelmæssige Sprogbrug, der maa kræves ved Stilskrivning, lider et Skaar ved Bekjendtskab med den digteriske Sprogbrug, som Disciplene lærer at kende, men ikke tør følge. Jeg tillader mig i Henhold til disse Betragtninger at genoptage det oven for omtalte Forslag og dertil føje det her fremsatte om Afskaffelse af Undervisningen i latinisk Poesi i tredje og fjerde Klasse, og henstiller begge Forslag til det høje Ministeriums velvillige Overvejelse.

Til de her fremsatte Forslag vilde jeg endnu føje et, om inden for den sproglig-historiske Retning at lade Græsk og Latin bytte Plads i de to sidste Skoleaar. Men udførlig Begrundelse heraf tror jeg at kunne fritage mig for, da de Herrer Professorer i klassisk Filologi i et Andragende, jeg har læst, have motiveret Forslaget saaledes, at jeg ikke vilde se mig i Stand til at føje noget til deres Udtalelse.

Den 27de Oktober 1899.

Allerærbødigst

D. Siesbye.

Til det høje Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet.